

...ЄДНА КАЛЪГЕРИЦА, ЦО СІ ІЗБОЛА ОЧИТЕ, ТА ДА СІ ДО-
ЧЪВА ЧИСТОТЪ.

Ч Ъ Д О. 12.

ОУ градъ Вретаннѣа, кога повѣрѣвали човѣцыте Гда нашего Іиса Хртѣа, тога ѿ многъ нахождаше кроткїи и смиреннїи човѣцы и мѣжи, и жени; и многъ богати човѣцы не са хтели, да сї женѣтъ дщѣрките, ѿми бѣше правиле мнѣтыре и тамъ ѡставали нїхните кѣрки, да слѣжатъ Бгѣ. Оу това време имало тамъ єдинъ богѣтъ човѣкъ, и многъ добри ракъты чїнилъ, и ималъ кѣрка, 12 години бѣла, име той Марїа, и многъ бѣла хѣбава и прилична, и сакаше тѣтко є, да ѿ вѣ мнѣтыре даде, и пыталъ ѿ тѣтко є, да види, цо кѣ она да мѣ рече и такай говори: Харно бы выло, да имамъ и ѡще єдно дрѣго дѣтѣ, єдно да дадемъ оу мнѣтырь, а дрѣгото да ѡженимъ; ѿми салтъ тебе имамъ, та не знамъ, цо да оучїнимъ: ѿма мї се чїни мене, да є похарно твоѣта хѣбавина, да ѿ дадѣшь Бгѣ, сїрѣчь да идѣшь оу мнѣтырь, да сѣдишь тамъ; а не да разсїпе човѣкъ твоѣта красота: така акѡ оучїнишь моѡ болѡ, кѣ да выдѣшь на овой вѣкъ чѣстна ѡ челоуѣцы и ѡ Бга на нѣсї. И ѡговорила отроковицата: Разѡмнѡ сї ѡговорилаъ мої отче, да зѣмемъ жениха Хртѣа, а не найбогѣтаго да зѣмемъ човѣка. И тогаъ се зарѡдѣвалъ тѣткой, и ѿ ѡвѣлъ оу мнѣтырь дѣвоцкїи, и такъ похарчи многъ пари, да накрѣси монастырѡ соъ сѣнакъвы красоти и дарови Бжїи; послѣ и той тамъ поживѣѡ Бгѡвгоднѡ, и се престѣвилъ. Давали са богати човѣцы и дрѣгїи нїхните сї кѣрки оу тѣи монастырь, да живеѣтъ тамъ, докѣтъ имъ доїде оумотъ, пакъ послѣ коѡ кадѣ сака илї да се жени, илї да сѣди оу монастырь: тогава тамъ имало єденъ богѣтъ човѣкъ тамъ, цо онъ заповѣдѣвалъ на